

[Vagn Bro.]

daarliger til at kodificere end fordums Dages Jurister, og her følger jeg til ogsaa fordums Dage under et Folkestyre, hvor vi jo har haft store Kodifikationer, der har været gældende i mange Aar. Jeg tror nu stadig, og jeg har Indtrykket af, at dette Tings Medlemmer langt, langt ind i Regeringens Rækker mener, at det ikke er rimeligt hvert Øjeblik at have Ændringer i Retsplejelove og Straffelove til Behandling; der skal i Virkeligheden Reglerne ligge saa nogenlunde fast, saaledes at baade Befolkningen, de udøvende Myndigheder, Domsmagten og Lovgivningsmagten holder sig til dette, der grundigt er undersøgt.

Den højtærede Minister talte om, hvad der er krævet af Politiet, og det er jo altid af overmaade stor Betydning at vide, hvad Retshaandhævelsens Overledelse mener om dette. Nu kan det godt være, at jeg, om jeg saa maa sige, repræsenterer et saa overmaade lovlydigt Distrikt, at jeg i nogen Maade har lagt Vægt paa, at her behøvede vi det i hvert Fald ikke. Men jeg er altsaa tilbøjelig til at tro, at i al Almindelighed vil dette kunne føres fra dette lille Distrikt ud til mangfoldige andre her i Landet, hvor jeg ikke finder, at vi af Hensyn til ganske specielle Forhold enkelte Steder behøver at gaa anden Vej, end at det kan ske under Ministerens Ansvar ogsaa over for dette høje Ting.

Maa jeg have Lov til at gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister og til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen om Spørgsmaalet Telefonaflytning. For det første synes jeg, det er ganske urimeligt, at den højtærede Minister her fra Talerstolen taler om „mine egne fjollede Blade“, idet jeg med hele Fortiden i mente maa være berettiget til at sige, at var der handlet her af en anden Minister, repræsenterende Venstre, med Socialdemokratiet som Opposition, vilde Angrebet have lydt i den nuværende Justitsministers Blade. Efter den Kamp, som i disse Blade gennem Aartier har været ført for, hvad de mente var rigtigt med Hensyn til Offentlighed og ikke mindst med Hensyn til et Spørgsmaal som dette, er der ingen som helst Grund til at vende sig mod Venstres Blade med disse Bemærkninger — disse Blade kæmper jo kun for en rimelig Kontrol.

Jeg skal endnu kun med Formandens Tilladelse nævne, hvad det ærede Medlem af Landstinget Hr. Rytter har udtalt om dette Spørgsmaal om Telefonaflytning. Han har sagt, at han kun har givet Tilladelse til, at Telefonaflytninger maatte finde Sted

een Gang, under Optøjerne i Jylland, og saaledes, at det kun kunde ske paa Ministerens egen Begæring og Underskrift, og at han ikke mener, at det drejede sig om det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen.

Aksel Larsen: Jeg beklager meget, at Ministeren føler sig stødt over min Udtalelse om, at jeg ikke har kunnet sætte mig i den Grad ind i hans Ændringsforslag til Retsplejeloven, at jeg kunde tage nærmere Stilling til dem her. Det behøver Ministeren aldeles ikke at føle sig fornærmet over. Jeg finder den Praksis, den højtærede Minister selv siger han anvender, udmærket, men Spørgsmaalet er jo, om man paa Grund af en Række andre Forhold har Mulighed for at anvende den i den givne Situation, og det har jeg altsaa ikke haft.

Hvad angaar Telefonaflytningerne, siger den højtærede Minister, at jeg her er fremkommet med en Insinuation mod en af hans Forgængere i Embedet. Jeg protesterer mod dette. Jeg er overhovedet ikke dygtig til at insinuere, og jeg ved, at jeg slet ikke har gjort det i dette Tilfælde. Jeg har fremdraget visse ganske bestemte Kendsgerninger i Forbindelse med de forskellige Justitsministres, ikke mindst Hr. Rytters Embedsvirksomhed, og at fremdrage Kendsgerninger kan vel ikke kaldes at insinuere. Jeg vil ikke give mig til her at blande mig i, hvad der er diskuteret i Landstinget om denne Sag, men jeg vil sige: Hvis den højtærede Minister først gennem mine Udtalelser bliver klar over, hvorledes Forholdet har været, saa skyldes det Forhold, som jeg ikke synes kan være helt tilfredsstillende for Ministeren.

Jeg ser, at den højtærede Ministers Partifælle Hr. Alfred Andersen er kommet til Stede. Det ærede Medlem Hr. Alfred Andersen var indblandet i en af de Sager, der som Følge af de af Hr. Rytter organiserede Telefonaflytninger blev rejst, desværre med daarligt Udfald for Hr. Rytter og Anklagemyndigheden. Man førte endda i denne Sag Hr. Rytters „Telefonlopper“ — ja, undskyld, men det er det Udtryk, vi bruger om dem i vore Kredse — som Kronvidner i Retten. Hvis den højtærede Ministers Partifælle det ærede Medlem Hr. Alfred Andersen ikke har underrettet den højtærede Minister om alle disse Ting, som det kunde have været uhyre gavnligt for den højtærede Minister at have som Argumenter i Landstinget, er det selvfølgelig beklageligt, men saa er det i hvert Fald godt, at jeg har været i Stand til ved denne Lejlighed at raade Bod paa det forsømte.